

[Søren Olesen.]

en oversigt over de forøgede udgifter for staten, loven kan medføre, ikke fordi jeg mener, vi kan undgå at sørge for en betryggende uddannelse, men fordi det altid vil være en betryggelse, at man på forhånd, inden nye love vedtages, har en oversigt over deres økonomiske omfang, så man ikke bagefter står i den situation, at man har været med til at vedtage noget, om hvilket man ikke vidste, hvilke økonomiske byrder det kunne medføre. Skulle det i dette tilfælde vise sig, at ordningen vil medføre store udgifter for staten, ville der være mulighed for at drøfte, om ikke rederier og andre af dem, som er mest interesseret i den uddannelse, det her drejer sig om, kunne yde bidrag dertil, således som de på mange måder gør det i forvejen, og at fastsætte regler for fordelingen. Det ville være betryggende ikke alene for os, der skal overveje statens forpligtelser, men også for dem, som på anden måde kan komme til at deltage i udgifterne.

Ministeren for handel, industri og søfart (Lis Groes): Jeg takker ordførerne for den velvillige behandling af lovforslagene. Jeg forstår, at hver især ser disse lovforslag som væsentlige fremskridt på de områder, de omhandler, og det tror jeg de har ret i. Jeg synes virkelig, der sker noget på disse områder, som man må kunne glæde sig over. At der så bliver en hel del enkeltheder tilbage, som man ønsker at drøfte nærmere i udvalget, er kun naturligt. Det er i virkeligheden et overordentlig stort område, det her drejer sig om, og det kræver et stort arbejde at sætte sig ind i både betænkninger og lovforslag.

Man har nævnt nødvendigheden af at have sejlet på skoleskib og muligheden for dispensation. Lovforslaget indeholder en dispensationsbestemmelse, således at netop den ældre, erfarne mand, der skulle ønske at sidde på skolebænk og få en uddannelse, vil have mulighed herfor.

Bemandingsreglerne har været nævnt, og man har rejst det spørgsmål, om de ikke er ved at være forældede, idet de stammer fra 1950 og hviler på en betænkning, hvis afgivelse ligger forud for 1950. Når man i sin tid fastsatte disse bemandingsregler, var det netop ud fra ønsket om at tage dette

område ud af helheden og gøre det omgående, idet man forudså, at arbejdet med det øvrige ville tage længere tid. Det er altså en imødekommenhed, man har vist ved at ordne dette forhold allerede i 1950, men hvis der er enkeltheder her, man gerne vil se på, så lad os gøre det. Af hensyn til samfundet må det sikkerhedsmæssige i denne lovgivning være det afgørende. De andre forhold, der er tale om her, vil naturligt kunne ordnes under overenskomstforhandlingerne direkte mellem arbejdsgivere og arbejdere.

Der er talt om, hvorvidt statsisbryderen „Elbjørn“ er så godt egnet til anvendelse som instrumentskib. Jeg skal indrømme, at det er en nødløsning, men vi har jo i den senere tid beskæftiget os ret indgående med spørgsmålet om besparelser, og det må vist alligevel siges, selv om den er dyr at sejle med, at det er billigere end at bygge et instrumentskib; det må nok vente til senere.

Den nordiske enhed på dette område har flere ordførere i dag udtrykt deres glæde over. Jeg vil gerne slutte op om denne glæde over, at vi nu virkelig ser, at tanker, der er nedfældet i Nordisk Råds arbejde, giver sig praktisk udslag her.

Man har endvidere talt om, hvorvidt det er en god regel at bemande skibet på grundlag af brutto registertonnage. Jeg indrømmer, at det er en meget grov regel, men som man vil se af lovforslaget, er den suppleret med en mulighed for at bevæge sig både et stykke op og et stykke ned. Om det skulle være bedre med dødvægten som grundlag, ved jeg ikke; det vil sikkert også blive en grov regel, men det kan vi drøfte.

Der er her fremsat ønske om, at fiskeriet skal repræsenteres i uddannelsesrådet. Den sammensætning, rådet har fået i lovforslaget, svarer nøje til betænkningen fra kommissionen, hvori fiskeriet var repræsenteret; men dér fremførte erhvervet altså ikke engang selv ønske om at blive repræsenteret i rådet. Jeg har imidlertid ikke noget som helst imod, at fiskeriet bliver repræsenteret, hvis det findes praktisk. Jeg ville tro, at de eventuelle repræsentanter for fiskeriet ved en del af møderne ville føle, at de spildte deres tid; derfor formulerede vi bestemmelsen således, at i det omfang, de kunne have praktisk udbytte af